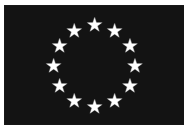

EUROPOS PARLAMENTAS

2004

2009

Plenarinio posėdžio dokumentas

16.2.2005

B6-0094/2005

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

atsižvelgiant į žodžiu atsakomus klausimus B6-0026/04 ir B6-0025/04

pagal Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnio 5 dalį

pateikė Anders Samuelsen

Užsienio reikalų komiteto vardu

Dėl: dėl regioninės integracijos Vakarų Balkanuose

Europos Parlamento rezoliucija dėl regioninės integracijos Vakarų Balkanuose padėties

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Komisijos metines ataskaitas apie Stabilizacijos ir asociacijos procesą Pietryčių Europoje,
- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Pietryčių Europos šalių bei stabilizavimo ir asociacijos proceso (SAP), ypač į 2003 m. lapkričio 20 d. rezoliuciją,
- atsižvelgdamas į istorinį 2004 m. lapkričio 15 d. Kroatijos ministro pirmininko vizitą į Serbiją ir Juodkalniją ir į ta proga pasirašytą jungtinę deklaraciją, kurioje pabrėžiamas abiejų šalių įsipareigojimas stoti į Europos Sąjungą ir siekis išspręsti likusias problemas, įskaitant mažumų apsaugą, serbų pabėgėlių grįžimą į Kroatiją ir karo metu dingusių kroatų paiešką,
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą apie Europos rekonstrukcijos agentūros įgaliojimų pratęsimą (A6-0031/2004)¹ ir Tarybai (B6-0026/2004) ir Komisijai (B6-0025/2004) pateiktus žodinius klausimus,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 108 straipsnio 5 dalį,
 - A. kadangi 1999 m. Europos Sąjunga pradėjo Vakarų Balkanų šalyse (Albanijoje, Bosnijoje ir Hercegovinoje, Kroatijoje, Serbijoje ir Juodkalnijoje ir Buvusioje Jugoslavijos Respublikoje Makedonijoje) stabilizavimo ir asociacijos procesą (SAP), kuris yra jos pagrindinis įnašas į Stabilumo pakta, kuriuo nustatomas šių šalių ryšių su ES strateginis pagrindas ir numatomi nauji sutartimis (Stabilumo ir asociacijos sutartimis) pagrįsti santykiai bei paramos programa (CARDS),
 - B. kadangi dvišaliai santykiai papildė daugiašalę sistemą, kurioje plėtojamas regioninis bendradarbiavimas ir geri kaimyniški santykiai kaip išankstinė sąlyga konkrečiai narystės perspektyvai,
 - C. kadangi Europos Vadovų Tarybos susitikimai Feiroje ir Nicoje (2000 m. gruodžio ir birželio mėnesiais) aiškiai pripažino SAP dalyvaujančių šalių palankumą Europos veiklai ir jų galimybę tapti šalimis kandidatėmis įstoti į ES,
 - D. kadangi minėtos šalys padarė pažangą, tačiau kol jos visiškai pereis prie veiksmingos demokratijos bei rinkos ekonomikos ir sugebės palaikyti glaudesnius ryšius su ES, joms reikės išspręsti dar daug uždavinių; ir kadangi, nepaisant neabejotino šių šalių palankumo Europos veiklai, tolesnė pažanga šiose srityse priklausys nuo atskirų valstybių gebėjimo pasiekti ženklų pažangą,
 - E. kadangi šiuo metu nepatenkina lūkesčių Serbijos ir Juodkalnijos valstybių sąjunga,

¹ P6_TA-PROV(2004)0056

sukurta ES iniciatyva siekiant padėti demokratinių ir ekonomikos reformų raidai šiose šalyse ir paspartinti jų integravimąsi ES,

- F. kadangi ES veiklos tikslas turi būti sukurti demokratišką Kosovą ne tik etninei daugumai, bet ir visoms ten gyvenančioms etninėms grupėms, ir kadangi dabartinė ir būsima pagalba turi būti pagrįsta šiais principais; kadangi šių pastangų rezultatai yra nepatenkinami; kadangi padėtis Kosove ir likusių serbų ir kitų ne albanų bendruomenių saugumo stoka, ypač 2004 m. kovo mėnesį prasiveržus smurtui prieš etnines mažumas, neigiamai veikia padėtį Serbijoje,
- G. kadangi vis dar nesilaikoma JT Saugumo Tarybos rezoliucijos 1244 dėl serbų ir kitų pabėgėlių grįžimo į savo namus Kosove,
- H. kadangi didelis į kitą gyvenamąją vietą Serbijoje ir Kroatijoje perkeltų asmenų (angl. IDP) skaičius yra papildoma finansinė našta abiem šalims,
- I. kadangi esami valstybinio pobūdžio dariniai ir jų ilgalaikis neapibrėžtas statusas didina regiono nestabilumą,
- J. kadangi dabartinė institucinė sąranga, pagrįsta Deitono susitarimais, kenkia Bosnijos ir Hercegovinos gyvybingumui ir yra kliūtis integruotis į Europą,
- K. kadangi nepavykęs lapkričio 7 d. referendumas Buvusioje Jugoslavijos Respublikoje Makedonijoje atvėrė galimybę iki galo įgyvendinti Ochrido susitarimą ir paspartino Europos integraciją,
- L. kadangi artėjanti stojimo derybų su Kroatija pradžia turėtų būti vertinama kaip palankus ženklas visoms šio regiono šalims dėl jų perspektyvų Europoje,
 - 1. pabrėžia, kad pagal 2003 m. gruodžio mėn. priimtą Europos saugumo strategiją Vakarų Balkanų regionas yra labai svarbus ES, ir iš tiesų ateityje šio regiono šalys integruosis į Europą, nors šio regiono šalių ateitis labai priklausys nuo jų pačių;
 - 2. pažymi, kad svarbu į politiką įnešti savo indėlį ir išmanyti techninius Europos integracijos mechanizmus, tačiau reikia stiprinti atitinkamas institucijas, ypač renkamas institucijas (šio regiono šalyse), ir pripažįsta, kad tam reikės daug papildomų lėšų;
 - 3. pareiškia esąs rimtai susirūpinęs dėl ekonominės ir socialinės padėties regione; pabrėžia, kad šio itin svarbaus klausimo sprendimas yra vienas iš svarbiausių stabilaus minėtų šalių vystymosi veiksnių; ragina vyriausybes ir ES padaryti socialinį ir ekonominį vystymąsi vienu iš didžiausių prioritetų;
 - 4. primena, kad 2002 m. liepos mėn. surengtame Bosnijos ir Hercegovinos, Kroatijos, Serbijos ir Juodkalnijos vadovų susitikime buvo priimta jungtinė deklaracija, kuria įgyvendinamas Deitono susitarimas, užtikrinamas sienų nekeičiamumas, sudaromos palankesnės sąlygos grįžti pabėgėliams ir bendradarbiavimui dėl Europos integracijos;
 - 5. palankiai vertina dvišalį susitarimą dėl mažumų apsaugos, kuri išreikšdamos savo norą pripažinti tautines mažumas kaip visuomenę praturtinančią vertybę 2004 m. lapkričio 15

d. sudarė Kroatija bei Serbijos ir Juodkalnijos valstybių sąjungą;

Bosnija ir Hercegovina

6. pažymi, kad praėjus 9 metams po to, kai buvo pasirašytas Deitono susitarimas, politinės problemos vis dar tebėra neišspręstos, šalis yra labai susiskaidžiusi, o politinis stabilumas – pažeidžiamas; mano, kad skubiai reikia naujų politinių iniciatyvų, į kurias nuo žemiausio iki aukščiausio lygmens būtų įtrauktos ten gyvenančios ir darniai tarp savęs sutariančios trys kaimyninės tautos;
7. atkreipia dėmesį į prioritetus, kurie vis dar neįgyvendinti: visapusiškai bendradarbiauti su TBTJ, spręsti saugumo klausimus, steigti institucijas, infrastruktūrą, spręsti energetikos klausimus; pritaria ES sprendimui perimti taikos palaikymo operacijas iš NATO vadovaujamų stabilizavimo pajėgų (angl. SFOR), kurių įgaliojimai baigėsi 2004 m. gruodžio 2 d., ir pažymi iki šiol didžiausios ES karinės misijos svarbą, kuri sudarys ES galimybę Bosnijoje atlikti reikšmingą vaidmenį; pabrėžia, kad todėl ES taps pagrindiniu tarptautiniu veikėju Bosnijoje, naudojančiu ne tik karines, bet ir civilines priemones, įskaitant paramą, prekybą ir politinį dialogą; atkreipia dėmesį į prieštaravimus Bosnijoje ir Hercegovinoje tarp tam tikrų politinių jėgų, kurios atvirai remia Europos integraciją, tačiau kliudo valstybei funkcionuoti būtinais reikalingoms reformoms;
8. palankiai vertina faktą, kad ES yra pasirengusi priimti daugiau atsakomybės už Bosnijos ir Hercegovinos stabilumą nei anksčiau; pažymi, kad didžiausia ES karinė misija EUFOR yra ES policijos misiją Bosnijoje ir Hercegovinoje papildantis elementas; todėl pabrėžia, kad NATO vadovaujamos taikos palaikymo operacijos SFOR perėmimas 2004 m. gruodžio mėn. yra didelė galimybė tolesnei pažangai praėjus 10 metų nuo Deitono susitarimo; atkreipia dėmesį į tai, kad įtraukiami kariniai ir policijos aspektai; ragina Tarybą užtikrinti didžiausią įmanomą daugybės veikėjų koordinavimą ir tai, kad Europos Parlamentas būtų gerai informuojamas ir gautų specifinę informaciją apie EUFOR;
9. pritaria Bosnijos ir Hercegovinos vyriausybėje įsteigto naujo Europos integracijos direktorato veiklai; pripažįsta, kad įvyko teigiamų pokyčių; primena, kad svarbu, jog valdžios organai ir toliau vykdytų reformą bei skirtų dėmesio tam tikriems prioritetams, pvz., kovai su korupcija ir organizuotu nusikalstamumu, vis dar laisvėje esančių karo nusikaltėlių paieškai, spręstų smarkiai nusilpusios ekonomikos, pernelyg didelių administravimo išlaidų ir bendro administravimo gebėjimų trūkumo problemas;
10. apgailestauja dėl JAV priimto sprendimo, įsigaliojusio 2003 m. birželio mėnesį ir vėliau ratifikuoto Bosnijos ir Hercegovinos parlamente, kuriuo JAV piliečiams Bosnijoje garantuojamas imunitetas nuo TBT Hagoje vykdomo baudžiamojo persekiojimo;
11. ragina Bosnijos valdžios institucijas, ypač Serbų Respublikos vyriausybę visapusiškai bendradarbiauti su TBBJT (Tarptautiniu baudžiamuoju tribunolu buvusiamai Jugoslavijai) asmenų, kaltinamų karo nusikaltimais, baudžiamojo persekiojimo srityje, ir išpildžius šią sąlygą, pritaria, kad Bosnija būtų pakviesta ateityje dalyvauti Partnerystės taikos labui programoje; pabrėžia, kad svarbiausia problema ir toliau išlieka apkaltintųjų karo nusikaltimais asmenų nebaudžiamumas bei jų perdavimo

problema, ir tai yra kliūtis kuriant ir skatinat abipusį žmonių pasitikėjimą; ragina visų administravimo lygmenų Bosnijos ir Hercegovinos valdžios institucijas, pilietinę visuomenę ir stačiatikių bažnyčią bei visus kitus atsakingus veikėjus daryti visa, kas įmanoma, kad R. Karadičius ir R. Mladičius stotų prieš tribunolą; šiuo aspektu pritaria neseniai Serbų Respublikos policijos įvykdytam karo nusikaltimais įtariamų 8 asmenų suėmimui bei Tarybos sprendimui išaldyti karo nusikaltimais kaltinamų didelio skaičiaus asmenų lėšas;

12. pripažįsta, kad Bosnijoje ir Hercegovinoje vis dar reikalinga Vyriausiojo įgaliotinio tarnyba (angl. OHR); reikalauja skaidresnės šios tarnybos veiklos ir (Europos) Parlamento vykdomos jos veiksmų bei sprendimų priežiūros, ypač atsižvelgiant į tai, kad tarnybos veikla palaipsniui bus perduota Bosnijos ir Hercegovinos valdžios institucijoms;
13. yra didžiai sunerimęs dėl Jungtinių Tautų aplinkos apsaugos programos tyrėjų nustatyto vandens ir dirvos mėginių, paimtų kai kuriose Bosnijos ir Hercegovinos vietovėse, užteršimo nusodrintuoju uranu, reiškia savo susirūpinimą dėl veiksmų trūkumo reaguojant į Jungtinių Tautų aplinkos apsaugos programos (JTAP) rekomendacijas dėl užterštų vietovių išvalymo;
14. džiaugiasi, kad elektros generatoriai Bosnijoje ir Hercegovinoje, Kroatijoje, Buvusioje Jugoslavijos Respublikoje Makedonijoje ir Serbijoje bei Juodkalnijoje vėl prijungti prie Vakarų Europos UCTE sistemos, kuri buvo nutraukta 1991 m.; mano, kad Bosnijos rinkos, kuri anksčiau buvo pasidalinusi į Federacijos ir Serbų Respublikos vienetus, suvienijimas padės atsigauti Bosnijos ekonomikai;

Serbija ir Juodkalnija

15. atkreipia dėmesį, kad kiti dveji metai Serbijos ir Juodkalnijos valstybių sąjungai bus lemtingi, kadangi abi puses patenkinančio sprendimo ieškojimas bus pagrindinis veiksnys, įtakojantis viso regiono stabilumą; primena, kad ES turi būti pasirengusi padėti Serbijai ir Juodkalnijai sudaryti ilgalaikį planą, bet išlikti neutralioje pozicijoje, šalims renkantis santykių formą;
16. apgailestauja, kad Serbija vis dar menkai bendradarbiauja su TBBJT (Tarptautiniu baudžiamuoju tribunolu buvusiąjai Jugoslavijai), ir ragina valdžios institucijas toliau tęsti karinę ir policijos reformą, ypatingą dėmesį skiriant slaptajai policijai;
17. primena Serbijos ir Juodkalnijos vyriausybei, kad pagarba pagrindinėms teisėms ir laisvėms, įskaitant ir etninių bei tautinių mažumų teises, yra vienas iš Kopenhagos kriterijų ir būtina sąlyga siekiant toliau dalyvauti stabilizavimo ir asociacijos procese, kuris galėtų baigtis naryste ES;
18. pripažįsta, kad būsimi dėl Kosovo statuso priimami sprendimai turės politinės reikšmės Serbijai, todėl kviečia Belgradą ir Prištiną dalyvauti bendradarbiavimo dialoge bei ieškoti konstruktyvaus sprendimo dėl Kosovo ateities;
19. ragina Europos Komisiją paspartinti ir užbaigti pagrįstumo tyrimo darbą siekiant kaip galima greičiau pradėti derybas dėl stabilizavimo ir asociacijos sutarties su Europos

Sajunga sudarymo;

20. atkreipia dėmesį į neseniai (spalio 23 d.) vykusių rinkimų rezultatus, tačiau apgailestauja, kad nedaug žmonių dalyvavo rinkimuose, ypač apgailestauja dėl masiško Kosovo serbų mažumos boikoto, kuris akivaizdžiai liudija apie didžiulį šios teritorijos susiskaldymą;
21. supranta, kad 2005 m. viduryje vyks reikalavimų įvykdymo peržiūra siekiant apsvarstyti galimybę pradėti derybas dėl būsimo Kosovo statuso;
22. tačiau reikalauja, kad Kosovo valdžios institucijos imtųsi ryžtingų priemonių visų Kosovo piliečių saugumui padidinti;
23. pripažįsta, kad stabilizavimo ir integracijos proceso eigos stebėsenos priemonė (angl. STM) yra svarbi siekiant paremti Kosove vykdomas ir suderinamas su ES požiūriu struktūrines reformas;
24. atkreipia dėmesį, kad praėjus daugiau nei penkeriems metams po konflikto, beveik 3 500 Kosovo gyventojų likimas vis dar neaiškus; ragina Serbijos vyriausybę aktyviai bendradarbiauti teikiant visą informaciją apie dingusius be žinios asmenis; be to, ragina Kosovo valdžios institucijas suteikti visą informaciją apie dingusius be žinios 500 Kosovo serbų;
25. ragina Kosovo valdžios institucijas atsižvelgti į Serbų bendruomenės teises, palengvinti serbų pabėgėlių sugrįžimo procesą, laikytis JT Saugumo Tarybos rezoliucijos Nr. 1244 ir aktyviau spręsti organizuoto nusikalstamumo bei prekybos narkotikais problemas;

Albanija

26. nerimauja dėl Albanijoje vyraujančio problematiško politinio klimato, kai dėl įtemptos padėties valdančioje partijoje atsirado susiskaldymas jos viduje; smerkia Albanijos vyriausybės nesugebėjimą veikti efektyviai; tikisi, kad visos politinės partijos imsis praktinių veiksmų politiniam klimatui pagerinti;
27. pabrėžia būtinybę didinti Albanijos administravimo pajėgumus ir kovoti prieš savavališkus valdžios institucijų veiksmus; pataria, kad būtų imtasi aktyvesnių veiksmų, kuriais plečiamos kovos su korupcija, organizuotu nusikalstamumu, prekyba žmonėmis, ginklais ir narkotikais priemonės; bei numatyti patobulinimų, kuriais siekiama sukurti nepriklausomą ir veiksmingą teisminę sistemą, ypač veiksmingą jurisdikciją administravimo sektoriuje;
28. pripažįsta, kad Albanija atlieka svarbų vaidmenį kovoje su organizuotu nusikalstumu ir todėl yra svarbiausia padėties Kosove stabilizuotoja;
29. žino, kad reikia dar daug nuveikti plėtojant ekonominį sektorių (pvz., viena ketvirtoji šalies gyventojų gyvena žemiau skurdo ribos), kovoti prieš korupciją ir didinti skaidrumą; atkreipia dėmesį į sunkią padėtį švietimo sektoriuje, ypač į būtinybę visoje šalyje užtikrinti vienodas galimybes vaikų švietimui;

30. ragina Albanijos vyriausybę ir valdžios institucijas gerbti etninės graikų mažumos teises ir pabrėžia, kad pažanga derantis dėl Stabilizavimo ir asociacijos sutarties bei Albanijos santykių su ES ateities yra glaudžiai susijusios su pagarba žmogaus ir mažumų teisėms;

Buvusioji Jugoslavijos Respublika Makedonija

31. mano, kad visokeriopai dalyvauti Europos integracijos procese bus naudinga ne tik Buvusiajai Jugoslavijos Respublikai Makedonijai, bet ir visam regionui;
32. palankiai įvertina vyriausybės pastangas įgyvendinant decentralizacijos reformas, numatytas 2001 m. Ochride pasirašytame pagrindų susitarime; džiaugiasi 2004 m. lapkričio mėn. įvykusio referendumo rezultatais, kurie parodo pritarimą valstybės pasirinktai proeuropietiskajai kryptiai ir sudaro sąlygas tolesnėms reformoms vykti; pažymi, kad Buvusios Jugoslavijos Respublikos Makedonijos pastangas vykdant decentralizaciją reikia tinkamai remti ES paramos programomis, kurias reikėtų toliau „dekoncentruoti“ pasitelkiant nacionalinės ir vietinės valdžios institucijų patirtį;
33. mano, kad nepavykęs referendumas dėl teritorinio padalijimo pagrįstumo sudaro pagrindą susitaikyti dviems pagrindinėms Ohride pasirašytame susitarime minimoms etninėms grupėms siekiant, kad Buvusioji Jugoslavijos Respublika Makedonija taptų dviejų etninių grupių taikingo sambūvio pavyzdžiu ir prisidėtų prie padėties visame regione stabilizavimo;
34. prašo ES Komisiją nuo šiol valstybės valdžios institucijas tiesiogiai įtraukti į ES pagalbos finansų valdymo sistemą, kaip numatyta Vakarų Balkanams skirtoje regioninio bendradarbiavimo programoje (CARDS);

Kroatija

35. pritaria 2004 m. birželio 18 d. sprendimui¹ suteikti Kroatijai šalies kandidatės statusą;
36. tikisi, kad netrukus su Kroatija bus pradėtos derybos dėl narystės, vadovaujantis principu, kad šalis vertinama pagal savo nuopelnus;
37. kviečia Kroatijos vyriausybę tęsti dialogą su kaimyninėmis šalimis ir aktyviau bendradarbiauti su TBTJ;
38. ragina Kroatiją dialogo su Slovėnija būdu išspręsti likusius pasienio ginčus, vengti vienašalių veiksmų, dėl kurių būtų sunkiau nustatyti Slovėnijos ir Kroatijos sieną ir kurie galėtų, nesant sutarimo, turėti įtakos jos demarkavimui, ir įgyvendinti susitarimą su buvusia Jugoslavija (dabartine Serbija ir Juodkalnija) dėl Prevlakos pusiasalio ir netrikdomos laivininkystės Kotoro įlankoje (Boka Kotorska); ir daryti viską, kas įmanoma, skatinant ir sudarant palankesnes galimybes pabėgėliams grįžti į šalį;
39. atkreipia dėmesį į Kroatijos ministro pirmininko Ivo Sanader 2004 m. lapkričio mėn. apsilankymą Belgrade – pirmąjį tokių oficialių vizitą nuo buvusios Jugoslavijos žlugimo; atkreipia dėmesį į faktą, kad ministras pirmininkas I. Sanader bei Serbijos ir

¹

Juodkalnijos prezidentas S. Marovic pasirašė susitarimus dėl tautinių mažumų, dėl techninio ir mokslinio bendradarbiavimo ir yra tokios pat nuomonės, kad Kroatija, Serbija ir Juodkalnija ateityje turėtų tapti ES narėmis;

40. ragina valdžios institucijas imtis ryžtingų žingsnių siekiant palengvinti pabėgėlių grįžimą ir užtikrinti, kad būtų teisingai ir veiksmingai nagrinėjamos karo meto bylos;

Bendrieji klausimai

41. ragina regione geriau koordinuoti tarptautinius veiksmus; pažymi, kad regione veikia daug skirtingų veikėjų, todėl reikia apibrėžti ir paskirstyti jų funkcijas; ypač atkreipia dėmesį į būtinybę aiškiai paskirstyti atsakomybę ir įgaliojimus tarp Europos rekonstrukcijos agentūros ir „dekoncentruotų“ Europos Komisijos delegacijų šiame regione;
42. ragina geriau apibrėžti kitų kelerių metų ES politiką Balkanų klausimu, ypač rengiantis pradėti derybas su Kroatija, prašo, kad ES būtų labai apdairi, kokio pobūdžio pranešimus perduoda kitoms Pietryčių Europos šalims;
43. pabrėžia, kad Vakarų Balkanų šalims siekiant narystės ES privalu vadovautis SAP planu;
44. pabrėžia, kad reikia stiprinti SAP ir Stabilizavimo ir asociacijos sutarties (SAS) vaidmenį, o ES turi pateikti aiškia ir palaiptinę darbotvarkę;
45. siekiant suartinti regiono valstybes su ES, į šį procesą reikia įtraukti visą visuomenę, ypač nuomonės formuotojus, todėl ragina Tarybą ir Komisiją imtis skubių veiksmų bendradarbiavimui stiprinti vykdant sienų apsaugą, kuri yra platesnės teisingumo ir vidaus reikalų strategijos regione dalis ir į kurią reikėtų įtraukti Komisijos tyrimą dėl laipsniško vizų išdavimo tvarkos supaprastinimo padarinių regiono valstybėms, jo išvadas pateikiant iki 2005 m. pabaigos; mano, kad atliekant tyrimą ypatingą dėmesį reikia skirti klausimui, kaip palengvinti studentų, NVO atstovų ir politinių institucijų atstovų judėjimą;
46. pabrėžia, kad regiono šalys, vykdydamos toliau išvardytas sąlygas, gali pasiekti kur kas didesnės pažangos ES integracijos sferoje; šalys privalo:
 - bendradarbiauti su TBTJ,
 - įgyvendinti veiksmingą politiką siekiant palengvinti pabėgėlių ir perkeltų asmenų grįžimą,
 - gerbti žmogaus ir mažumų teises,
 - vykdyti aktyvią kovą su korupcija, organizuotu nusikalstamumu ir prekyba žmonėmis, ginklais bei narkotikais politiką;
47. pažymi, kad vienas iš svarbiausių ES politikos tikslų turėtų būti nuoseklus ir laipsniškas atsakomybės už ES pagalbos valdymą ir įgyvendinimą perdavimas vietinės ir valstybinės valdžios institucijoms didinant jų vaidmenį ir nuolat skatinant pilietinės visuomenės ir demokratinių jėgų aktyvumą, kai regiono valstybės bus pajėgios atlikti šį uždavinį;

48. ragina visas regiono šalis bendradarbiauti kuriant bendrą regiono infrastruktūrą, kadangi šio sektoriaus vystymas yra labai svarbus siekiant sėkmingos ekonominės regiono integracijos;
49. apgailestauja, kad vis dar iki galo neišspręstas pabėgėlių grįžimo į savo šalį ir perkėlimo gyventi į kitą šalies vietą klausimas;
50. vis dar tebėra labai susirūpinęs dėl to, kad iš regiono masiškai išvyksta jaunimas ir vyksta „proto nutekėjimas“, ir dėl su šiuo reiškiniu susijusiu dideliu skurdo bei nedarbo lygiu;
51. pažymi, kad minų laukai Balkanuose vis dar labai trukdo Pietryčių Europos regionų raidai ir integracijai; ir nors pastaraisiais metais įdėtos pastangos davė gerų rezultatų, kai kuriose regiono šalyse reikia toliau tęsti išminavimo veiklą siekiant Otavos konvencijoje nustatyto tikslo iki 2010 m. šias zonas paskelbti išvalytomis nuo minų;
52. mano, kad tikros pilietinės visuomenės raida ir parama jai yra būtini veiksniai siekiant stiprinti demokratines institucijas ir padėti pagrindus visiškam šalių susitaikymui;
53. ragina Komisiją parengti konkretų projektą, kuriame būtų numatytos sritys, kuriose būtų užtikrinama didesnė judėjimo tarp kaimyninių regionų laisvė, ir šitaip stiprinti tarptautinį ir regioninį bendradarbiavimą;
54. ragina Komisiją skatinti ir remti „Dvynių“ programų kuriamąją veiklą vietinės valdžios lygmeniu ir visą veiklą, kuria siekiama palengvinti įvairių ES ir stabilizavimo ir asociacijos proceso (SAP) šalių veikėjų bendradarbiavimą;
55. kviečia nedelsiant surengti visų Kosovo statusu suinteresuotų šalių derybas ir tikisi vaisingo šių diskusijų rezultato;
56. ragina Vakarų Balkanų valstybes priimti ir įgyvendinti ES elgsenos kodeksą dėl ginklų eksporto;
57. paveda Pirmininkui šią rezoliuciją perduoti Tarybai, Komisijai, valstybių narių ir šalių kandidačių vyriausybėms ir parlamentams, visoms regiono vyriausybėms ir parlamentams, ES Stabilumo pakto koordinatoriui, ES ypatingiesiems atstovams regione, specialiajam JT atstovui Kosove, Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijai (ESBO) ir Europos Tarybai.